

Chotyňáček

Ročník 26

Listopad 2018

ZDARMA

Před 100 lety vznikla Československá republika - 28. 10. 1918.

Jak se rodila republika

*(Z časopisu *Moje země si budeme připomínat vznik naší republiky*)*

Zatímco se většina Čechů radovala, že po „třistaleté porobě“ konečně opět má samostatný stát, ostatní území nově vzniklé Československé republiky pohlížela na vývoj věci s většími či menšími rozpaky. Ty vyústily v malou občanskou válku mezi Čechy a Němci, boje s Maďary o Slovensko a řadu dalších konfliktů. Není divu, že nový stát - ve kterém se hovořilo víc než půl tuctem jazyků - býval přirovnáván ke sdrátovanému hrnci, který přetlak páry hrozí už už roztrhnout.

Aby se lidé aspoň trochu zorientovali, hrávali v pražských kavárnách hymny různých národů ČSR, přičemž pomocník houslisty vždy mával vlaječkou, která k příslušné hymně patřila. V českých městech probíhal překotný sběr nejružnějšího c.k.haraburdí, které pak bylo za velkého řečnění, zpívání a vůbec slávy osmého listopadu - v den výročí bělohorské bitvy - spáleno na nejbližším kopci. Zatímco se však jedni radovali, druzí ve velkém rozkrádali erární majetek (třeba vojenské oděvy) a ukrývali je na pozdější zlé časy.

Dřevěný muž přišel o hlavu

Dnes nám to možná přijde s podivem, ale na řadě míst se vznik republiky vůbec neslavil: hlavně tam, kde Češi netvořili většinu obyvatel. Na Moravě třeba v řadě měst vyhrávaly kapely - ani ne tak na oslavu vzniku státu, jako na uklidnění lidí, kteří byli zmatení, a každou chvíli někde hrozila vyskočit

jiskřička, která by zapálila požár národnostních bitek a rabování.

Násilí bylo v první fázi zaměřeno hlavně vůči symbolům. V Brně - na dnešním náměstí Svobody - tak třeba po celou válku stála mohutná dřevěná socha Wehrmana s mečem. C.k.vlastenci si do ní mohli za korunu zatlouct hřebík, aby tak podpořili své soukmenovce na frontě. Wehrman se proto jako symbol němectví stal prvním cílem Čechů. Napřed soše usekli hlavu, pak jí sebrali meč. Brněnští Němci se na to dívali se zaťatými pěstmi - moc nechybělo a začaly by rvačky. Takových místních šarvátek byly po celém území stovky; včetně těch s Maďary a Poláky.

Němci žijící na území českého království si vyhlásili své vlastní státečky, v jejichž rámci se chtěli připojit k Berlínu nebo k Vídní. Znojmo, Mikulov či Slavonice tak podle svých německých obyvatel ležely ve státě Deutschsuedmaehren, který tvrdě bránili místní i rakouští dobrovolníci. O Znojmo se bojovalo dobrého čtvrt roku - a nebýt navrátilivších se legionářů, kdoví jak by boje dopadly!

Pouhé dva dny po vyhlášení Československa Němci vyhlásili takzvané Německé Rakousko, do nějž patřily Sudety, Šumava, Německé Čechy, Německá jižní Morava, Brno, Ji-hlava a Olomouc (Jablonec nad Nisou iniciativně vydal vlastní měnu). V listopadu 1918 se Německé Rakousko jednostranně připojilo k Německu. České návrhy na širokou sa-

mosprávu, němčinu jako druhý zemský jazyk apod. tento „státní útvar“ odmítl.

Vzhledem k nedostatku českého vojska se boj s odštěpenci vlekl až do konce prosince; třeba v Mostu obnášel třídní pouliční srážky za použití děl. Nejvíce se ale vinou podpory z Rakouska bojovalo na jižní Moravě.

Samozvaná německá vláda se z Liberce přesunula do Vídně, kde fungovala až do září roku 1919! Ani Vídeň, ani Berlín však nebyly v takové situaci, aby mohly svým soukmenovcům pomoci (ovšem semínko Mnichova už bylo zaseto).

Kdy se rozhodne o sloupu?

Ohlas bojů ve veřejnosti žil prakticky až do roku 1939, kdy se karta obrátila. Podle jedné městské legendy třeba legionáři ukradli v Jablonci nad Nisou soše Ruedigera (rytíře - ochránce města) meč, a proto město padlo. Socha zde ale ve skutečnosti byla postavena až v roce 1923 (nyní už stojí jinde) a meč má dodnes.

Nejslavnějším symbolickým počinem doby se stalo stržení mariánského sloupu na pražském Staroměstském náměstí. Jeho iniciátorem byl anarchista Franta Sauer, který prý pak ještě dlouhá léta doma přechovával hlavu Panny Marie.

Není známo, zda Sauer - jenž akci několik dnů připravoval - věděl, že sloup byl postaven jako poděkování za záchranu Starého Města před Švédy, nebo se opravdu domníval, že jde o připomínku bělohorské porážky českých stavů. Každopádně ve svých vzpomínkách napsal, že se mu zdálo, že národní revoluce „ztrácí na síle“ a chtěl ji oživit nějakým důrazným činem. Je tedy možné, že Sauer sloup strhnul z vědomě falešných pohnutek!

Za anarchistu a jím zdivočelý dav se hned den poté omluvil Národní výbor československý. Nám se dnes může celá záležitost jevit jako málo důležitý „úlet“ - ve své době však měla velký význam. Urážela totiž katolíky, kteří tvořili většinu populace obou státoporných národů - Čechů i Slováků. Jak podrobně věc sledovali i v zapadlých vesni-

cích, o tom svědčí třeba zápis z kroniky obce Milotice, který kritizoval „bezbožecké a protikatolické návrhy“ a prorokoval: „Kdož ví, jestli skutky tyto provedené na počátku naší samostatnosti nejsou také začátkem její zkázy.“

Kauza mariánského sloupu ostatně není uzavřena ani sto let od svého počátku: několik roků už se na pražském magistrátu hádají o to, zda by měl být sloup (respektive jeho už hotová kopie) opět umístěn po boku pomníku Mistra Jana Husa.

Pokračování příště

Usnesení z ustavujícího zasedání zastupitelstva obce Chotyně konaného dne 30. října 2018.

Obecní zastupitelstvo po projednání:

1/ Bere na vědomí, že přítomní zastupitelé složili zákonem stanovený slib podle § 69 odst. 2 zákona o obcích a podepsali jej.

2/ Všemi hlasy stanoví počet členů rady obce na 5 členů, uvolněného starostu a neuvolněného místostarostu.

3/ Všemi hlasy schvalují veřejnou volbu, návrh funkcí dle výsledků voleb.

4/ Všemi hlasy v souladu s § 84 odst. 1) zákona o obcích volí tyto zástupce obce:

Starostka obce	Jana Mlejnecká
Místostarostka obce	Ivana Morgensternová
Členové rady	Tomáš Halala Ing. Jaroslav Vele Hana Klapková

5/ Na základě návrhu starostky obce volí všemi hlasy za předsedkyni finančního výboru **Klárů Zemanovou** a za předsedkyni kontrolního výboru **Annou Holickou**.

6/ Všemi hlasy schvalují, aby neuvolněným členům zastupitelstva byla v souladu s § 72 zákona o obcích stanovena dvojitá výše odměn – od 1. listopadu 2018 maximální výše odměny podle nařízení vlády č. 318/2017 Sb., ve znění pro r. 2018 a od 1. ledna 2019 již podle NV č. 202/2019 – opět maximální částka.

V případě personální změny v obsazení jednotlivých funkcí (zvolení do funkce člena výboru, člena

rady obce) bude odměna náležet ode dne zvolení do funkce.

Dar obci Chotyně k výročí vzniku republiky Kronika benefičních koncertů pro Grabštejn

Benefiční koncerty pro Grabštejn v čele s panem Lud'kem Vele nechaly vyrobit

KRONIKU BENEFIČNÍCH KONCERTŮ.

Celá 25-letá historie benefičních koncertů je zde úžasně zdokumentovaná díky precizní práci pana Karla Zemana, který se bohužel jejího vydání nedožil. Je to velká a silná kniha, zrovna tak, jako bylo velké a silné úsilí věnované hradu Grabštejn.

Nechat zhotovit kroniku a darovat ji obci Chotyně byl samozřejmě nápad Lud'ka Vele. Já jsem si již kroniku prohlédla a je opravdu krásná, nutí vás zavzpomínat, občas je vám veselo, občas smutno.

Kronika se stává součástí knižního fondu naší knihovny a vy si ji můžete zapůjčit. Lud'ku, mockrát za vše děkujeme!

starostka

Lípy v naší obci

V rámci oslav mikroregionu Hrádecko-Chrastavsko jsme dne 8. září 2018 vysadili lípu ke 100. výročí vzniku naší republiky. Vysazení se zúčastnili i další starostové našeho mikroregionu a sázel i pan hejtman. Věřím a doufám, že naše lípa, krásné zábradlí kolem i názorné datum vydrží nejméně dalších 100 let a že si u ní naši potomci zavzpomínají. Lípě přeju, aby kolem ní chodili lidé hodní a slušní.

Lípa v parku byla vysazena jako Lípa svobody dne 9. 5. 1946 k 1. výročí ukončení 2. světové války.

Lípa u sokolovny byla vysazena na podzim roku 1968 k 50. výročí vzniku naší republiky.

A jak jsme sázeli další lípy po celém mikroregionu

Již před chotyňským vysazením lípy jsme se domluvili na mikroregionu, že lípy ke 100.

výročí budeme sázet společně. Akce začala v pátek 26.10. Sešli jsme se na obědě v Kryštofově Údolí v 11 hodin. Kryštofovoúdolskou lípu jsme šli vysadit ve 12 hodin. Hlavní práce již byly provedeny, tak jsme pouze přisypali k lípě hlínu. Lípa je ve svahu kousek od jejich orloje.

Pokračovali jsme do Janovic v Podještědí. Zde byla připravena malá lipka, kterou jsme zasadili mezi vodní nádrž a silnicí.

Dále naše cesta vedla do Rynoltic, kde byla připravená velká akce u kostela. Vše organizovala církev ve spolupráci s obcí. K rynoltickému kostelu se vysadilo celkem 18 lip – symbol roků, které končí číslem 18. Obnovila se alej, která musela být vykáčena. Sazení předcházela bohoslužba vedená Diecézním biskupem Mons. Mgr. Janem Baxantem. Všeho se účastnil i liberecký hejtman Martin Půta. Každá jejich lípa má svého patrona – církev, hejtman, obec, mikroregion, škola, p. L. Vele, který zde zazpíval hymnu a místní spolky a patrioti. Zde pomáhala odborná zkušební firma stromy usazovat a my jsme opět přihazovali hlínu. Všem lípám bylo požehnáno.

Tímto jsme v pátek skončili. Akce pokračovala v neděli 28. 10. Začali jsme v 9 hodin v Bílém Kostele nad Nisou v dětském koutku u Nisy. Byla zima a přšelo. Přesto zde čekaly děti s programem. Vyrobit krásnou velkou koláž – lípu s barevnými listy, každé dítě mělo jeden list. Další tablo bylo s fotkami z alb a znázorňovalo 100 let historie. Povídky se a zpívalo se. Lípa byla usazená, tak jsme přihodili hlínu. Pokračovali jsme do Chrastavy, kde se lípa vysadila u autobusového nádraží. Tu jsme usazovali a přihazovali hlínu a šampaňským jsme jí připili. Kousek od této nové lípy roste i lípa vysazená k 50. výročí vzniku republiky. Naše další cesta vedla do Nové Vsi. Už jsme byli pořádně promrzlí, takže pivo, které nám paní starostka nabízela, jsme spíše odmítali. To neplatilo o výborných obložených chlebičkách. Ty jsme neodmítali. Lípa se vysadila blízko restaurace U Kořínků.

Pokračovali jsme do Mníšku, kde nám pan starosta již zařídil vytopenou hasičskou zbrojnicu a horký grog – aspoň na chvíli, než budeme pokračovat. Ve 12 hodin jsme vysadili lípu v parku za mostem, děti z MŠ měly moc hezké představení a po vysazení bylo vypuštěno 100 ks balónků v našich barvách – čer-

vené, modré a bílé. Bylo to hezké. Zastavili jsme se u ZŠ v Mníšku, kde starosta připomněl vysazení lip k 50. výročí vzniku republiky. Ve 13.20 hodin jsme sázeli lípu na Fojtce u dětského hřiště. Už jsme opět byli dosti promrzlí a tak bylo moc příjemné, když nám tam místní donesli svařák a jednohubky. Děti z MŠ zopakovali svůj krásný program. Po této trojitě akci nás pan starosta pozval do restaurace Na hřišti na oběd. Bylo tam krásně teplo, naši republika jsme připili Republicou k výročí. Svíčková byla výborná a bylo nám tam moc fajn, že jsme museli sebrat všechny síly, abychom se odebrali na poslední sázení do Oldřichova v Hájích. Tam se vysazovala lípa u hřbitova na kopci, takže tam pořádně foukalo. U vysazení asistovali místní hasiči a bylo to hezké. Na sázení se přišly podívat taky místní kravičky, které se tam o kus dál pásly. Když jsme se tam scházeli, přišly všechny (asi 30) k ohradě a celou dobu se dívaly. Když jsme se rozcházelí my, ony taky šly pryč. Bylo to super.

Starostka

Poesie a povídky Pana Mirka Černého

Studánka

Znám křišťálovou studánku,
kde nejhlubší je les,
ty verše kdysi básník psal,
co psal by asi dnes?

Že projdeš lesem od rána
do pozdních červánků
a marně hledáš v kapradí
tu jeho studánku.

A najdeš li snad náhodou
pak pouhé torzo jen,
o vodě čisté s třpytem hvězd
se může zdát jen sen.

Je plno lahví plastových,
skla, zátek od piva
a pod lavinou plechovek
se rez jen ukrývá.

Probud' se „moudrý člověče“
a přírodu chraň. Již dnes !

Aby se vnuk nemusel ptát,
co studánka byla i les.
A oživíš li ve vůli své
studánku vprostřed lesních cest,
ve vodě čisté i v duši tvé,
bude zas plno zlatých hvězd.

GERO

Chodili jsme kolem té ohrady každý den do školy i cestou zpět a na první pohled zvenčí vypadala docela obyčejně. Široká, karbolovou natřená prkna měla mezi sebou správné mezery a sem tam i díry po vypadlém suku, kterými bylo možno nahlédnout a beztrápně odhalit její tajemství. A tak se oku zvedavého školáčka objevilo množství prken i všelijakého dřeva pečlivě srovnaných do hrání a všechno dokazovalo příslušnost majitele k tesařskému cechu. Ostatně pana mistra, váženého občana města Klatov a kovaného myslivce, znal každý a nebylo by na tom nic divného, kdyby mezi tím dřevěným labiryntem neběhal GERO. Gero z Mochtína byl hnědý, krátkosrstý ohař, s bílou jakoby šerifskou hvězdou na prsou a myslím, že lepšího strážce nemohl nikdo mít. Jakmile však kluci zjistili, že poctivě štěká a doráží na každého, kdo jde kolem ohrady, vymýšleli různé způsoby dráždění a měli radost, jak nádherně ukousává klacíky prostrčené mezerami. Fascinoval mě jeho nádherný, kovově zbarvený hlas i důraz, s jakým likvidoval prodloužené prsty svých trýznitelů. Až příliš připomínal můj ideál z obrázku. Snažil jsem se klukům tuhle hloupost vymluvit, ale sklízel jsem jen posměch. A tak jsem začal chodit do školy s odstupem hlavního voje, abych mohl navázat s Gerou přátelství. Marně, zla zvenčí bylo zřejmě víc než dobrých zkušeností a nepomáhaly ani kousky ušetřené svačiny. Ale věštba je věštba a té jsme já ani Gero nemohli utéct. Pan mistr měl stejně starého syna jako já. Byl to silný, dobře rostlý kluk s pečlivě udržovaným ježkem na hlavě podle vzoru Rychlonožky z tehdy oblíbeného seriálu Rychlé šípy. Byl známý svým bohorovným klidem i

nenapodobitelným odplivnutím, kterým končil všechny důležité proslovy a které mělo váhu indiánského „domluvil jsem“ od poradních ohňů. Pro uvedené přednosti byl uznáván a říkalo se mu šéf.

Nedělní dopoledne vonělo blízkými prázdninami, kdy dám městu sbohem a zakotvím na celé dva měsíce u příbuzných na venkově, abych nejen pomohl při dobývání chleba, ale užil si dosyta všeho zvířectva i nádherných okounů a tloušťů v potoce pod Doubravou. Abych snad nezavdal sebemenší příčinu k nespokojenosti, běžel jsem tatínkovi pro nedělní noviny a cigarety jako s větrem o závod. Bohužel cesta vedla právě kolem ohrady. Nedám se zdržovat, umínil jsem si, a pokud mě Gero nevyštěká, proběhnu kolem bez povšimnutí. Ale světe divoucí, stalo se. Šedovlasá paní přidala k požadovanému vlídný úsměv i dotaz kam na prázdniny, ale byl jsem jako na trní, proč Gero neštěkal? Něco jsem zablekotal a zvonek na dveřích ukončil druhou část úkolu. Zbývala ta třetí, nejdůležitější, donést všechno domů. Byl jsem již za polovinou ohrady a stále ticho jako před bouří. Pak ale v ohradě opravdu zabouřilo. Poklekl jsem rychle u svého „periskopu“, abych zjistil příčinu tohoto neobvyklého hluku a ejhle! Na druhém konci ohrady před dílnou a všelijakými přístřešky stál velký a zřejmě čerstvě umytý motocykl. Na něm za širokými řidítky šéf a v sajdkáře sám Gero. Motor ještě několikrát zahučel a ztichl. Kluk s ježkem sestoupil, zálibně stroj obešel a začal jej něčím leštit. Zavolal jsem a zareagovali oba, Gero pochopitelně po svém. Za ním pomalu důstojně s rukama v kapsách přišoural i šéf a sdělil, že otec není doma a tak mu jako milé překvapení dává mašinu „do cajku“. Nechceš se svézt, zeptal se přes plot a odplivl si. Bylo to pokušení ze všech nejpokoušenější a nebyl bych jistě normálním klukem, kdybych mu nepodleh. U hlavní brány Gero ještě z povinnosti několikrát štěkl, ale když poznal, že mám ke vstupu povolení, otřel se vlhkým nosem o moje kolena a přijal mě do party. Došli jsme k motocyklu. Byl za-

hřátý a voněl benzinem i nepoznanými dálkami a zlatá písmena na dlouhé nádrži představovala celému světu Harley Davidson. Sedni do sajdy! Zavelel šéf. Zapadl jsem do červené kůže a vyzkoušel pérování. Lepší ne-mohlo být. Nestačil jsem se ještě z té nád-hery vzpamatovat, když se mně mezi nohy nacpal Gero. To je normálka, prohlásil šéf, jezdí takhle s tátou do revíru. A pak už nic nemohlo zabránit tomu, aby řidič zamáčkl klíček zapalování a bravurně se zhoupl na startovací klíce. Motor okamžitě naskočil a usadil se na krásném bublavém zvuku. Šéf zařadil jedničku a začal mistrně objíždět skládky dřevěného materiálu. Dojeli jsme zpátky na startovní čáru. Byl jsem nadšený, ale musím rychle domů. Počkej, počkej, ozvalo se za mnou, nechceš si to zkusit? Polilo mě horko a přiznal jsem, že na motocyklu neumím. To nic není, budeš jen dělat, co ti řeknu, dozvěděl jsem se. Jak jednoduché. Vyměnili jsme si místa, jen Gero se nehnul. Byl zřejmě přesvědčený, že všechny cesty v téhle sajdkáře musí končit v revíru plném zajíců a divokých kachen. Tentokrát se však mýlil. Motor spokojeně předl a dával tušit velikou sílu. Tohle je ruční a nožní spojka, tady plyn, předstih a brzdy. Zmáčkneš spoj-ku, zařadíš jedničku a budeš pomalu spojku pouštět a přidávat plyn. Pro jistotu jsem se zeptal, jak to pak zastavím, ale byla to zřej-mě hloupá otázka. Nestarej se, povídá šéf, budeš jezdit dokola jako já a pak ti řeknu. Sešlápl jsem pedál spojky a zařadil naleště-nou pákou první rychlostní stupeň. Krásně to cvaklo a moje sebevědomí stoupl. Pouštěj spojku a přidávej plyn, poradil šéf. Víc! Sta-lo se. Motor zavyl a Harley vyrazil proti pr-kenné ohradě. Zastav, zastav, zaječel v hrů-ze instruktor, ale na radu jak bylo pozdě. Náraz byl prudký a prkna našťěstí stará a ztrouchnivělá, rozlétla se do všech stran. Motor zhasl, byli jsme na druhé straně. První se vzpamatoval učitel jízdy, rychle přese-dej, hlavně že mašiny nic není. A opravdu, kromě ohnutého čísla na předním blatníku a

trochu odřeného čela sajdkáry nic nebylo poškozeno. Ale kde je Gero? Zajeli jsme do ohrady hlavní branou a šli se podívat, kde je pes. Chudák, ležel v boudě celý naježený a ani s námi nechtěl mluvit. Sestrojili jsme válečný plán. Doběhnu rychle s novinami domů a vrátím se. Šéf zatím sežene učedníka, který u nich pracuje a naštěstí bydlí nedaleko. Když jsem se vrátil, běhal již Gero po ohradě a dělal, že o ničem neví. Pak jsme společnými silami opravili poškozené a byli rádi, jak to dobře dopadlo. Jenže pan mistr se stejně všechno dozvěděl a shodil nás Gero. Odmítal totiž nějaký čas jezdit se svým pánem v sajdkáře na lovecké výpravy, což je u loveckého psa věc nenormální a tím i podezřelá.

Ale po pravdě a s odstupem let řečeno, vůbec se mu nedivím.

Podvody páchané na seniorech

(Článek Krajského ředitelství policie LK)

Pokračování

VNUK či KAMARÁD NĚKOHU Z VAŠÍ RODINY - zde je jejich nejčastější „pohádkou“ to, že někdo z rodiny měl dopravní nehodu, porouchalo se mu auto, ztratil peněženku, zastavili ho policisté a podobně, on u sebe nemá peníze a tak si poslal kamaráda za vámi, abyste mu pomohli. Onen kamarád je však podvodník.

V těchto případech velmi často pachatelé kontaktují osoby telefonicky, přes pevnou linku. V současné době mají pevné linky především starší občané, a tak si podvodníci v telefonních seznamech hledají osoby například i podle archaických jmen (například Anežky, Boženy, Marie apod.). V seznamu samozřejmě zjistí i adresu, kam za vámi následně přijdou. Jsou známy případy, kdy se senior zeptá „To jsi ty, Jiříku?“ a pachatel pohotově odpoví, že ano nebo se sám pachatel zeptá „Ahoj babi, hádej, kdo volá?“...

Zde máme několik rad:

Nikdy vy sami nesdělujte nikomu cizímu jméno svého příbuzného, naopak se zeptejte vy jeho na jméno a příjmení údajného příbuzného, který má být v tísní.

Pokud podvodník zazvoní u vašich dveří nebo vás potká před domem, nikdy ho nezvěte dovnitř do domu nebo bytu. Řekněme mu, ať počká venku a pokud máte tu možnost, spojte se telefonicky s tím, komu máte údajně peníze poslat. Pokud se mu nedovoláte, zkuste kontaktovat někoho z rodiny.

Pokud i tam budete neúspěšní, v žádném případě vám nedoporučujeme cizím osobám předávat peníze! Dbejte i na to, abyste nenechali pootevřené dveře, aby vám zloději nevníkli do domu. Podvodníci se snaží, abyste podlehli stresu a iluzi, že někdo z rodiny nebo rodinný přítel je v obrovských problémech a tlačí vás k vydání jakékoliv finanční hotovosti. Nedejte se!

PODOMNÍ PRODEJCI – podvodníci v těchto případech nabízejí široký sortiment zboží a služeb jako jsou potraviny, kožešiny, nádobí, kosmetiku, pojištění, knížky atd. Zároveň nabízejí i výkup starého nábytku, oblečení, starožitností apod.

Nenechte se zlákat výhodnými nabídkami nebo tím, že se zbavíte starých nepotřebných věcí a ještě vyděláte!

A rada pro seniory, jak se nestát obětí podvodníků:

Chraňte si své soukromí, nesvěřujte se s osobními věcmi cizím lidem.

V žádném případě nepouštějte cizí osoby do domu či bytu.

Udržujte dobré sousedské vztahy a případně sousedy požádejte o pomoc.

Pořídte si panoramatické kukátko nebo řetízek na dveře.

Neotevírejte automaticky dveře, když nevíte, kdo je za nimi.

Nejlepší je peníze ukládat do peněžních ústavů, a pokud je již máte doma, uschovejte je na několika různých místech.

Důležitá telefonní čísla mějte viditelně blízko telefonu, abyste mohli případně rychle zavolat pomoc.

Pokud byste potřebovali pomoc, můžete se kromě policie na číslo 158 obrátit i na krizovou linku pro seniory – 800 157 157, která je v provozu 24 hodin denně. Volání na linku je zdarma.

Za rok 2017 bylo v Libereckém kraji evidováno celkem 24 případů a evidovaná škoda činila 1 805 273,- Kč.

Za letošní rok 2018 je v České republice zaevidováno téměř čtyři stovky případů se škodou přes 18 milionů korun.

Policie informuje

Od podzimu do jara ztěžují řidičům i chodcům pohyb na silnici zhoršené klimatické podmínky. Déšť, mlha, popadané listí, náledí či sníh jsou příčinou celé řady dopravních nehod. Avšak nejen zhoršené klimatické podmínky a snížená viditelnost, ale také nevyhovující oblečení bývá přímým důsledkem tragických dopravních nehod střetu s chodci a cyklisty.

Snížená viditelnost není jen noc. Je to situace, kdy účastníci silničního provozu dostatečně zřetelně nerozeznají jiná vozidla, osoby, zvířata nebo předměty na pozemní komunikaci, například od soumraku do svítání, za mlhy, sněžení, hustého deště nebo v tunelu. „**Pohybuje-li se chodec mimo obec za snížené viditelnosti po krajnici nebo po okraji vozovky v místě, které není osvětleno veřejným osvětlením, je povinen mít na sobě prvky z retro-reflexního materiálu umístěné tak, aby byly viditelné pro ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích**“. Tato povinnost vyplývá z § 53, odst. 9 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (zákon o silničním provozu).

Vidět a být viděn. Na to by měli myslet všichni chodci. Řada z nich se totiž domnívá, že když oni auto vidí, vidí i řidič je. To je ale velký a často bohužel tragický omyl.

Viditelnost chodce

Důležitá je především spodní část těla, tj. barva kalhot a bot a např. kočárku, který tlačíme před sebou a je tak vidět první. Reflexní materiály je nejlepší umístit na nejvíce se pohybující část – upoutá tak větší pozornost.

Viditelnost cyklisty

Jízdní kolo musí mít vždy odrazku přední, zadní, boční a na pedálech. Za snížené viditelnosti ještě navíc přední a zadní osvětlení. Ideálním doplňkem povinné výbavy je reflexní proužek na kotníku.

Rady pro zvýšení viditelnosti

- **Noste pestré oblečení!**
- **Používejte reflexní a fluorescenční materiály a kombinujte je, abyste byli dobře vidět za světla i tmy!**
- **Reflexní prvky umístěte nejlépe na zápěstí ruky, blízko ke kolenům a do úrovně pasu vždy směrem do komunikace (cyklisté také na přilbu a kolo)!**
- **Dětem poříd'te oblečení, školní brašny a doplňky opatřené reflexními a fluorescenčními bezpečnostními prvky!**
- **Reflexním prvkem opatřete i kočárek – protože s ním vjždíte na komunikaci dříve, než na ni vstoupíte vy!**
- **Nezapomeňte na zadní část těla. Při chůzi s baterkou, svítilnou nebo použitím světla v mobilním telefonu jste vidět jen zepředu!**

Reflexní a fluorescenční předměty nejsou drahé. Různé přívěsky, nášivky, samolepky, pásky apod. pořídíte v galanteriích nebo v obchodech s jízdními koly za rozumné ceny. I Policie ČR dlouhodobě

zaměřuje na osvětlu chodců a jejich zviditelňování v rámci silničního provozu. Od podzimu 2015 do současnosti vydali policisté v rámci přímého výkonu služby neoznačeným chodcům téměř 100 tisíc reflexních pásků a v této aktivitě budou pokračovat i nadále. Právě naše viditelnost zásadně ovlivňuje to, zda se nám řidič vyhne, nebo nás srazí. **BUĎTE VIDĚT!**

por. Mgr. Lenka Dvořáková

Koordinátor prevence kriminality

Krajské ředitelství policie Libereckého kraje

Lampiónový průvod

V pátek 26. října se konal další lampiónový průvod. Myslím, že se nás opět sešlo více než loni. Počasí nám přálo, bylo příjemně.

Děkuji členům sokola a našim skautům, kteří se postarali o umístění, zapálení a ostrahu již tradičních lampiček podél cesty ke hradu.

Loňská prohlídka hradu prý byla lepší, slyšela jsem z několika stran. Tak snad příště se polepší. Prý bylo moc světla a strašidla byla nečinná. Pan Pospíšil z hradní krčmy se dobře postaral o vaše občerstvení. Škoda, že krčmu opouští a odchází na Šumavu, kde si pronajal penzion.

Děkuji vedení hradu, že nám prohlídku umožnilo, dále děkuji Městské policii z Hrádku nad Nisou, že zajišťovala bezpečnost průvodu ze předu a také děkuji našim hasičům, že zajišťovali bezpečnost průvodu ze zadu.

Děkuji také Aleši Kolínskému, že nám daroval materiál na stojany pro lampičky a Mírovi Derflovi, že v krátkém časovém termínu stojany vyrobil.

Starostka

Symboly naší země

aneb

Co dělá Česko Českem

Velký státní znak

Velký státní znak tvoří čtvercový štít. V prvním a čtvrtém poli je historický znak Čech – stříbrný dvouocasý lev ve skoku se zlatou zbrojí a zlatou korunou na červeném poli. Ve druhém poli se nachází znak Moravy – orlice stříbrno-červeně šachovaná se zlatou zbrojí a korunou na modrém poli. Ve třetím poli je znak Slezska – černá orlice se stříbrným perisoniem, uprostřed s křížkem, ukonče-

ným trojlístky, se zlatou korunou a červenou zbrojí na zlatém podkladu. Velký státní znak reprezentuje spojení všech historických zemí státu. Autorem návrhu i výtvarného provedení je heraldik Jiří Louda.

Malý státní znak

Malý státní znak je tvořen červeným polem, na kterém je umístěn historický znak Čech: stříbrný dvouocasý lev ve skoku se zlatou zbrojí a zlatou korunou. Je malým státním znakem od roku 1990, nejprve sloužil jako znak České republiky v rámci ČSFR. Dnes je používán na místech, kde dochází k rozhodnutí ze státní moci. Např. na razítkách a pečeti úřadů státní správy a samosprávy nebo na cedulích označujících památné stromy. Malý státní znak se také používá k označení sídel orgánů, které byly pověřeny výkonem státní moci - soudy, exekutoři, hygienické stanice apod.

Státní barvy České republiky

Státní barvy jsou jeden ze státních symbolů České republiky. Jsou to bílá, červená a modrá v uvedeném pořadí a nazývají se trikolóra. Podle neoficiální interpretace symbolizuje bílá barva čistotu, červená krev prolitou vlastenci za svobodu vlasti a modrá bezmračnou oblohu. Trikolóra zachovává oficiální pořadí státních barev, bílý pruh má vždy nahoře nebo vlevo z pohledu pozorovatele. Vymezení odstínů státních barev není zákonem upraveno.

Česká vlajka

Původní vlajku České republiky (dvoubarevnou) zavedla Česká národní rada ode dne vyhlášení (13. března 1990). Byla složena ze dvou stejně širokých pruhů, spodního červeného a vrchního bílého, při poměru šířky vlajky k délce 2:3. Podobu nynější státní vlajky České republiky stanoví zákon České národní rady od 1. ledna 1993. Vlajka se skládá z horního pruhu bílého a dolního pruhu červeného, mezi něž je vsunut žerďový modrý klín do poloviny délky vlajky. Poměr šířky vlajky k její délce 2:3. Zákon však výslovně umožňuje namísto státní vlajky pou-

žít její napodobeninu s odlišným vzájemným poměrem šířky a délky.

Česká hymna

První sloka písně Kde domov můj je česká národní hymna. Užívá se od rozpadu Československa na konci roku 1992, již v roce 1990 však byla oficiálně prohlášena i za hymnu České republiky uvnitř federace. Píseň pochází z divadelní hry Josefa Kajetána Tyla Fidlovačka aneb Žádný hněv a žádná rvačka, poprvé uvedené v Praze dne 21. prosince 1834. Hudbu k ní složil František Škroup.

Pokračování příště

Zveme vás na detektivní komedii

ANI ZA MILION

**v podání divadelního sdružení
POHODA při Country clubu
Ranch-Hrádek nad Nisou.**

**V úterý 20. 11. od 19 hodin
v Domě s pečov. službou.**

**Při představení můžete ochutnat výborné
svatokateřinské mladé víno.**

**Zveme děti a rodiče na
představení loutkového divadla**

KOZLÍK

**v neděli 25. 11. od 18 hodin
v Domě s pečovatelskou službou
na pohádku**

PEKELNÁ BRÁNA

**Do konce listopadu je třeba zaplatit
druhou část poplatku za likvidaci
odpadu.**

**Na Obecním úřadu je stále k dispozici
permanentní vstupenka do ZOO
v Liberci. Je pro 5 osob.**

Vydává Obecní úřad Chotyně, registrační číslo
MK ČR U 11 793.